

Wtorek, 21 września 2010 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Ostateczne utworzenie wewnętrznego rynku handlu elektronicznego

P7_TA(2010)0320

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 września 2010 r. w sprawie pełnego ukształtowania rynku wewnętrznego w handlu elektronicznym (2010/2012(INI))

(2012/C 50 E/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wyroki Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w sprawach Google (sprawy połączone od C-236/08 do C-238/08, wyrok z dnia 23 marca 2010 r.) oraz BergSpechte (sprawa C-278/08, wyrok z dnia 25 marca 2010 r.), które definiują typowego konsumenta w Internecie jako „właściwie poinformowanego, dostatecznie uważnego i rozsądnego internautę”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 marca 2010 r. w sprawie ochrony konsumentów ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie roczne SOLVIT-u za rok 2008 dotyczące rozwoju i skuteczności sieci SOLVIT (SEC(2009)0142), dokument roboczy służb Komisji z dnia 8 maja 2008 r. w sprawie planu działania SMAS dotyczącego zintegrowanego podejścia do oferowania obywatelom i przedsiębiorstwom usług wsparcia w dziedzinie wspólnego rynku (SEC(2008)1882) oraz rezolucję Parlamentu z dnia 9 marca 2010 r. w sprawie SOLVIT-u ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 3 grudnia 2009 r. zatytułowany „Wytyczne do wdrażania/stosowania dyrektywy 2005/29/WE w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych” (SEC(2009)1666),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 22 października 2009 r. w sprawie transgranicznego elektronicznego handlu konsumenckiego w UE (COM(2009)0557),
- uwzględniając analizę zatytułowaną „Ocena tzw. tajemniczego klienta (mystery shopping) transgranicznego handlu elektronicznego w UE” przeprowadzoną w imieniu Komisji Europejskiej, DG SANCO, przez YouGovPsychonomics i opublikowaną 20 października 2009 r.,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0046.⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0047.

Wtorek, 21 września 2010 r.

- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 22 września 2009 r. w sprawie dalszych działań związanych z tablicą wyników dla rynków konsumenckich w zakresie detalicznych usług finansowych (SEC(2009)1251),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie zharmonizowanej metodologii w zakresie klasyfikacji i zdawania sprawozdań ze skarg i zapytań konsumentów COM(2009)0346) oraz towarzyszący mu projekt zaleceń Komisji (SEC(2009)0949),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 lipca 2009 r. w sprawie egzekwowania dorobku wspólnotowego w dziedzinie praw konsumenta (COM(2009)0330),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 2 lipca 2009 r. dotyczące stosowania rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów („rozporządzenie w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów”) (COM(2009)0336),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 5 marca 2009 r. zatytułowany „Sprawozdanie na temat transgranicznego handlu elektronicznego w UE”(SEC(2009)0283),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lutego 2009 r. na temat handlu międzynarodowego i Internetu ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 stycznia 2009 r. zatytułowany „Monitorowanie wyników dotyczących konsumentów na jednolitym rynku: Drugie wydanie tablicy wyników dla rynków konsumenckich” (COM(2009)0025) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Druga tablica wyników dla rynków konsumenckich” (SEC(2009)0076),
- mając na uwadze swoją rezolucję z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie zaufania konsumentów do środowiska cyfrowego ⁽²⁾,
- uwzględniając art. 20 ust. 2 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2006/114/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącą reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej (wersja ujednolicona) ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie europejskiego prawa umów i rewizji dorobku prawnego: kierunek ⁽⁵⁾, a także rezolucję z dnia 7 września 2006 r. w sprawie europejskiego prawa umów ⁽⁶⁾,
- uwzględniając obowiązujące obecnie we Wspólnocie akty prawne regulujące kwestie ochrony konsumentów, handlu elektronicznego i rozwoju społeczeństwa informacyjnego,
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie przeglądu ram regulacyjnych UE dotyczących sieci i usług łączności elektronicznej (COM(2006)0334),
- uwzględniając pierwsze sprawozdanie ze stosowania dyrektywy o handlu elektronicznym z dnia 21 listopada 2003 r. (COM(2003)0702),
- uwzględniając dyrektywę 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. dotyczącą sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość oraz zmieniającą dyrektywę Rady 90/619/EWG oraz dyrektywy 97/7/WE i 98/27/WE ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 67 E z 18.3.2010, s. 112.

⁽²⁾ Dz.U. C 146 E z 12.6.2008, s. 370.

⁽³⁾ Dz.U. L 376 z 27.12.06, s. 36.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 21.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 292 E z 1.12.2006, s. 109.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, s. 247.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 271 z 9.10.2002, s. 16.

Wtorek, 21 września 2010 r.

- uwzględniając wzorcowe przepisy UNCITRAL dla handlu elektronicznego z 1996 r., wzorcowe przepisy UNCITRAL dla podpisów elektronicznych oraz konwencję UNCITRAL z 2005 r. ⁽¹⁾ o wykorzystaniu formy elektronicznej do zawierania kontraktów międzynarodowych,
- uwzględniając art. 11 TFUE, który stanowi, że „przy ustalaniu i realizacji polityk i działań Unii, w szczególności w celu wspierania stałego rozwoju, muszą być brane pod uwagę wymogi ochrony środowiska naturalnego”,
- uwzględniając art. 12 TFUE, który stanowi, że „wymogi ochrony konsumentów są uwzględniane przy określaniu i urzeczywistnianiu innych polityk i działań Unii”,
- uwzględniając art. 14 TFUE oraz protokół nr 26 do niego w sprawie usług świadczonych w interesie ogólnym (gospodarczym),
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, jak również Komisji Prawnej (A7-0226/2010),
 - A. mając na uwadze, że Europa powinna nie tylko poszukiwać sposobów na dalszy rozwój rynku wewnętrznego w handlu elektronicznym, ale także powinna zbadać, w jaki sposób można trwale ożywić rynek wewnętrzny poprzez dalszy rozwój handlu elektronicznego,
 - B. mając na uwadze, że sprawozdanie Mario Montiego z dnia 9 maja 2010 r. „Nowa strategia dla jednolitego rynku” podkreśla, że „jednolity rynek jest mniej popularny niż kiedykolwiek, ale jest bardziej potrzebny niż kiedykolwiek”, mając na uwadze, że sprawozdanie zauważa, że handel elektroniczny wraz z innowacyjnymi usługami i branżami związanymi z ochroną środowiska ma największy udział we wzroście i zatrudnieniu w przyszłości i dlatego stanowi nową granicę jednolitego rynku,
 - C. mając na uwadze, że handel elektroniczny jest główną siłą Internetu oraz ważnym katalizatorem osiągnięcia celów strategii UE 2020 w obszarze rynku wewnętrznego; mając na uwadze, że w celu przezwyciężenia utrzymujących się barier ważna jest współpraca wszystkich zainteresowanych podmiotów,
 - D. mając na uwadze, że handel elektroniczny ułatwia i wspiera rozwój nowych nisz rynkowych dla małych i średnich przedsiębiorstw, które w innym przypadku nie istniałyby,
 - E. mając na uwadze, że w celu odblokowania pełnego potencjału jednolitego rynku UE sklepy online należy zachęcać do promowania swoich produktów we wszystkich państwach członkowskich przy użyciu marketingu bezpośredniego lub innych narzędzi komunikacji,
 - F. mając na uwadze, że handel elektroniczny stanowi dla Unii Europejskiej kluczowy rynek XXI i może nadać nowy kształt europejskiemu rynkowi wewnętrznemu, wnieść wkład w gospodarkę opartą na wiedzy, zapewnić wartość i szanse europejskim konsumentom i przedsiębiorstwom w dobie obecnego kryzysu finansowego, a także pozytywnie wpłynąć na miejsca pracy i wzrost; mając na uwadze, że rozwój handlu elektronicznego może poprawić konkurencyjność gospodarki UE w ramach strategii Komisji EU2020, w tym rozwój i promowanie nowych form przedsiębiorczości małych i średnich przedsiębiorstw,
 - G. mając na uwadze, że doprowadzenie do skutecznego funkcjonowania rynku wewnętrznego ma podstawowe znaczenie dla osiągnięcia celów agendy lizbońskiej w zakresie intensywniejszego wzrostu, zwiększenia konkurencji oraz tworzenia integracyjnych i konkurencyjnych miejsc pracy, z korzyścią dla 500 milionów konsumentów w UE i ich dobrobytu, mając na uwadze, że transgraniczny handel elektroniczny przynosi europejskim konsumentom poważne socjoekonomiczne korzyści, takie jak większa wygoda i silniejsza pozycja, umocnienie praw konsumenta, większa przejrzystość i konkurencja, dostęp do szerszego wachlarza produktów i usług, które można porównać, aby dokonać wyboru, jak również duża możliwość oszczędności,

⁽¹⁾ <http://www.un.or.at/unictral>.

Wtorek, 21 września 2010 r.

- H. mając na uwadze, że podczas ostatniego kryzysu gospodarczego rozwój społeczeństwa cyfrowego i zakończenie tworzenia wewnętrznego rynku technologii informacyjnych i komunikacyjnych umożliwiło sektorowi handlu elektronicznego stały wzrost i tworzenie miejsc pracy, pozwalając firmom Internetowym pozostać aktywnymi gospodarczo, a konsumentom korzystać z bogatszej oferty i lepszych cen; mając na uwadze, że transgraniczny handel elektroniczny przynosi znaczne korzyści przedsiębiorstwom UE, a zwłaszcza MŚP, które mogą świadczyć innowacyjne, przyjazne dla konsumentów i wysokiej jakości usługi Internetowe oraz oferować produkty na obszarze europejskiego internetowego rynku wewnętrznego, umacniając tym samym swoją pozycję i pozostając konkurencyjne w ramach światowej gospodarki,
- I. mając na uwadze, że handel elektroniczny zapewnia konsumentom szerszy wybór, w szczególności obywatelom mieszkającym na obszarach mniej dostępnych, odległych i peryferyjnych, a także osobom o ograniczonych możliwościach przemieszczania się, które inaczej nie miałyby dostępu do szerokiego wyboru dóbr; mając na uwadze, że handel elektroniczny jest szczególnie korzystny dla obywateli zamieszkujących obszary wiejskie, odległe i peryferyjne, którzy mogą nie mieć innej możliwości tak dogodnego dostępu lub po tak korzystnej cenie do szerokiej gamy towarów,
- J. mając na uwadze, że drugie sprawozdanie ze stosowania dyrektywy o handlu elektronicznym jest opóźnione o 5 lat, ponieważ powinno być dostępne w 2005 r. (art. 21 dyrektywy 2000/31/WE);
- K. mając na uwadze, że europejska agenda cyfrowa ustanawia rozsądne wyniki do osiągnięcia w zakresie zasięgu szybkiego i bardzo szybkiego dostępu szerokopasmowego oraz popularności handlu elektronicznego,
- L. mając na uwadze, że europejscy konsumenci i przedsiębiorcy nie mają dużego zaufania do środowiska cyfrowego ze względu na zbędne bariery w handlu elektronicznym, takie jak rozdrobnienie rynku UE, niepewność konsumentów co do bezpieczeństwa danych, bezpieczeństwo transakcji i praw konsumentów w przypadku problemów, oraz że Europa zostaje w tyle za USA i Azją, jeśli chodzi o niektóre aspekty handlu elektronicznego; mając na uwadze, że utworzenie jednolitego rynku w dziedzinie gospodarki cyfrowej, ułatwiającego transakcje międzynarodowe w środowisku internetowym wszystkim konsumentom w Unii Europejskiej, stanowi ważny element ożywienia jednolitego rynku, ponieważ zapewnia obywatelom szerszy wybór produktów i usług, mając na uwadze, że pokonanie barier w handlu elektronicznym i zwiększenie zaufania konsumentów mają zasadnicze znaczenie dla stworzenia atrakcyjnego zintegrowanego wspólnego cyfrowego rynku dla Europy i pobudzenia rynku usług konsumenckich, a w szerszym ujęciu całej gospodarki,
- M. mając na uwadze komunikat Komisji Europejskiej na temat agendy cyfrowej stwierdzający, że konsumenci UE decydują się często na transakcje z podmiotami posiadającymi siedzibę poza UE, np. w USA, co świadczy o tym, jak ważne jest opracowanie strategii politycznej na rzecz propagowania handlu elektronicznego na skalę światową i jak niezbędne jest propagowanie potrzeby umiędzynarodowienia zarządzania Internetem zgodnie z agendą z Tunisu; mając na uwadze, że ani konsumenci ani przedsiębiorcy nie mogą czerpać korzyści z jednolitego rynku w dziedzinie gospodarki cyfrowej, ponieważ jedynie niewielka liczba sprzedawców internetowych sprzedaje lub świadczy usługi na rzecz innych państw członkowskich, a większość z tych transakcji przeprowadzanych jest w ograniczonej liczbie państw członkowskich; mając na uwadze, że konieczne jest rozwiązanie kwestii dyskryminacji konsumentów, w tym przy dokonywaniu płatności, poprzez wprowadzenie przepisów dotyczących dokonywania i przyjmowania płatności oraz dostawy; mając na uwadze, że obecnie handel elektroniczny stanowi znaczną część całej gospodarki, a firmy i konsumenci coraz częściej stosują przynoszące im korzyści internetowe praktyki handlowe i praktyki handlowe w trybie offline,
- N. mając na uwadze, że handel elektroniczny ma zasięg międzynarodowy i nie można go ograniczyć do granic UE,
- O. mając na uwadze, że europejska agenda cyfrowa ustanawia rozsądne wyniki do osiągnięcia w zakresie zasięgu szybkiego i bardzo szybkiego dostępu szerokopasmowego oraz popularności handlu elektronicznego,
- P. mając na uwadze, że rozdrobnienie części rynku elektronicznego w UE stanowi zagrożenie dla praw określonych w dorobku wspólnotowym,
- Q. mając na uwadze, że europejscy konsumenci i przedsiębiorstwa mają niewielką pewność prawną w odniesieniu do transgranicznego handlu elektronicznego oraz że jedna transakcja elektroniczna podlega wielu przepisom ustanawiającym rozbieżne wymogi, co powoduje, że ani podmioty gospodarcze, ani konsumenci nie mają dostępu do jasnych i łatwo wykonalnych przepisów,

Wtorek, 21 września 2010 r.

- R. mając na uwadze, że to samo dotyczy handlu elektronicznego poza Europą, ponieważ europejscy konsumenci często nie stosują rozróżnienia między państwami europejskimi i państwami trzecimi kupując i sprzedając online; mając na uwadze, że konieczne jest zatem, aby także kraje trzecie zaangażowały się w starania o większą przejrzystość handlu elektronicznego, jego niezawodność i odpowiedzialność,
- S. mając na uwadze, że zwiększający się transgraniczny wymiar rynków konsumenckich stawia nowe wyzwania dla organów zajmujących się egzekwowaniem prawa, które ograniczone są ramami prawnymi oraz fragmentacją ram regulacyjnych,
- T. mając na uwadze, że istnienie nielegalnych serwisów online w znacznym stopniu ogranicza rozwój funkcjonujących zgodnie z prawem niektórych usług cyfrowych, przede wszystkim z zakresu muzyki, filmu oraz – w coraz większym stopniu – książek i magazynów; mając na uwadze, że własność intelektualna odgrywa kluczową rolę w środowisku cyfrowym i że jej ochrona, przede wszystkim w Internecie, pozostaje szczególnym wyzwaniem i jest w związku z tym niezmiernie ważna,
- U. mając na uwadze, że korzystający z handlu elektronicznego mają prawo do rekompensaty w przypadku, gdy zostaną dotknięci nielegalnymi działaniami, ale w praktyce napotykają na duże przeszkody we wnoszeniu takich spraw do sądu w związku z nieznanymi prawami obowiązującymi w różnych państwach członkowskich, długimi i skomplikowanymi procedurami, ryzykiem związanym z prowadzeniem sporu sądowego, szczególnie w przypadkach transgranicznych, oraz wysokimi kosztami,
- V. mając na uwadze, że przestrzeganie podstawowego prawa człowieka do prywatności i ochrony danych osobowych jest zasadniczym warunkiem handlu elektronicznego,
- W. mając na uwadze, że pomimo znacznego potencjału systemów alternatywnego rozstrzygania sporów korzysta z nich regularnie tylko 5 % sprzedawców detalicznych, a 40 % spośród nich nie wie o możliwościach stosowania tego narzędzia,
- X. mając na uwadze, że ujednoczenie najważniejszych praw konsumenta, a także kosztów pocztowych i bankowych, opłat z tytułu praw autorskich, procedur VAT i praktyk z dziedziny ochrony danych znacząco przyczyniłoby się do utworzenia faktycznego jednolitego rynku dla przedsiębiorstw i konsumentów; podkreśla, że państwa członkowskie muszą zachować swoje kompetencje co do procedur VAT,
- Y. mając na uwadze, że konieczne jest uproszczenie i sprecyzowanie zróżnicowanych systemów opłat z tytułu praw autorskich w państwach członkowskich, aby ułatwić internetowym sprzedawcom towarów i usługodawcom ich udostępnienie konsumentom z innych państw członkowskich; mając na uwadze, że przegląd systemów opłat z tytułu praw autorskich zapewniłby internetowym sprzedawcom towarów i usługodawcom większą pewność prawną z zakresie sprzedaży towarów i świadczenia usług; mając na uwadze, że dla wsparcia zaufania do sprzedaży i świadczenia usług przez Internet kluczowe znaczenie ma zapewnienie wysokiego poziomu ochrony konsumentów poprzez zagwarantowanie respektowania przez rynek elektroniczny praktyk handlowych; mając na uwadze, że na przeszkodzie do sprawnie funkcjonującego europejskiego rynku wewnętrznego handlu elektronicznego wciąż stoi szereg poważnych utrudnień strukturalnych i regulacyjnych, takich jak fragmentacja krajowych przepisów ochrony konsumenta oraz przepisów dotyczących podatku VAT, opłat recyklingowych i innych opłat, a także nadużywanie przepisów dotyczących umów o dystrybucji wyłącznej i selektywnej,
- Z. mając na uwadze, że dostęp do niezawodnych usług pocztowych wysokiej jakości po przystępnej cenie w całej Unii Europejskiej jest priorytetem w budowaniu skutecznego rynku wewnętrznego dla handlu elektronicznego; mając na uwadze, że obecne porozumienia wertykalne w zakresie dystrybucji są często wykorzystywane do uniknięcia lub ograniczenia sprzedaży on-line, przez co uniemożliwia się dostęp sprzedawców detalicznych do szerszych rynków i narusza prawo konsumentów do lepszego wyboru i korzystniejszych cen, co wpływa hamująco na rozwój handlu; mając na uwadze, że transgraniczny handel elektroniczny między przedsiębiorstwami może podnieść konkurencyjność przedsiębiorstw europejskich, umożliwiając im pozyskiwanie komponentów, usług i wiedzy specjalistycznej z każdego miejsca na rynku wewnętrznym (tworząc również nową ekonomię skali), a ponadto daje przedsiębiorstwom, a zwłaszcza MŚP, możliwości stworzenia międzynarodowej bazy klientów bez konieczności inwestowania w celu zapewnienia fizycznej obecności w innym państwie członkowskim,
- AA. mając na uwadze, że handel elektroniczny przyczynia się do rozwoju ekologicznego jednolitego rynku poprzez wykorzystanie technologii niskoemisyjnych i sprzyjających środowisku, a także norm, etykiet, produktów i usług o takich właściwościach,
- AB. mając na uwadze, że należy wzmocnić ochronę prawną kupujących w handlu elektronicznym, nie zapominając jednocześnie, że również sprzedający i przedsiębiorstwa potrzebują pewności prawnej,

Wtorek, 21 września 2010 r.

- AC. mając na uwadze, że elastyczność rynków jest najskuteczniejszym sposobem pobudzania wzrostu; wzywa instytucje europejskie do zapewnienia jak największej elastyczności rynków online, tak aby zwiększyć przedsiębiorczość tym sektorze i powiększyć go; mając na uwadze, że jednolity rynek w dziedzinie gospodarki cyfrowej może być zrealizowany jedynie wówczas, jeżeli zasadnicze przepisy dotyczące jednolitego rynku, w tym dyrektywa usługowa, zostaną należycie wdrożone we wszystkich państwach członkowskich UE; mając na uwadze, że kluczowe jest zapewnienie pewności prawnej i przejrzystości w procesie ustalania praw, w sytuacjach gdy detalista internetowy udostępnia na stronie internetowej treści podlegające ochronie prawa autorskiego; uwzględniając, że choć Internet jest najszybciej rozwijającym się kanałem sprzedaży detalicznej i wielkość handlu elektronicznego na poziomie krajowym stale wzrasta, to przepaść między krajowym a transgranicznym handlem elektronicznym w UE powiększa się, a możliwości wyboru europejskich konsumentów, w niektórych państwach członkowskich UE, są ograniczone czynnikami geograficznymi, technicznymi i organizacyjnymi,
- AD. mając na uwadze, że przygotowana przez Komisję tablica wyników dla rynków konsumenckich jest dobrym narzędziem monitorowania statusu transgranicznego handlu elektronicznego w UE, ponieważ wskazuje, w jakim zakresie konsumenci mogą korzystać z towarów i usług na jednolitym rynku,
- AE. mając na uwadze, że wprowadzenie w państwach członkowskich UE szerokopasmowego Internetu, które ma nastąpić do roku 2013, jest czynnikiem kluczowym dla zapewniania konsumentom i przedsiębiorstwom dostępu do gospodarki cyfrowej,

Wstęp

1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji z dnia 22 października 2009 r. w sprawie transgranicznego elektronicznego handlu konsumenckiego w UE;
2. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie europejskiej agendy cyfrowej ustanawiający strategię Komisji mającą na celu m.in. uproszczenie transakcji online i zwiększanie zaufania do środowiska cyfrowego;
3. wzywa Komisję do zareagowania na pilne zagadnienia opisane w sprawozdaniu Montiego „Nowa strategia dla jednolitego rynku”, w którym stwierdza się, że istotnym narzędziem na rzecz przyszłości rynku wewnętrznego powinna być pilna reakcja UE na ciągle utrzymujące się przeszkody w utworzeniu ogólnoeuropejskiego rynku detalicznego online do 2012 r.;
4. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że strategia UE 2020 propaguje gospodarkę opartą na wiedzy, a także zachęca Komisję do podejmowania sprawnych działań na rzecz zwiększenia prędkości w usługach szerokopasmowych, a także uporządkowania opłat za takie usługi pobieranych w UE, tak aby skuteczniej budować jednolity rynek handlu elektronicznego;
5. wzywa Komisję do harmonizacji wszystkich głównych definicji w tym obszarze w rozsądnym czasie, doceniając równocześnie ciężką pracę, jaką wykonano w dziedzinach związanych z handlem elektronicznym;
6. podkreśla, że pełne ukształtowanie jednolitego rynku handlu elektronicznego wymaga podejmowania przekrojowych działań przez Komisję, wraz ze skuteczną koordynacją między dyrekcjami generalnymi; dlatego z zadowoleniem przyjmuje niedawne zobowiązanie Komisji do ustanowienia „grupy komisarzy” (w sprawozdaniu na temat europejskiej agendy cyfrowej) w celu zapewnienia skutecznego łączenia wysiłków politycznych;
7. podkreśla, że handel elektroniczny powinien być postrzegany jako dodatkowe narzędzie służące zwiększaniu konkurencyjności MŚP, a nie jako cel sam w sobie;
8. podkreśla znaczenie pełnego wykorzystania potencjału handlu elektronicznego jako elementu zwiększania konkurencyjności UE w świecie;
9. wzywa Komisję do zajęcia się w trybie pilnym propagowaniem dobrze funkcjonującego jednolitego rynku cyfrowego towarów i usług, tak aby skorzystać z jego niewolnionego potencjału wzrostu i zatrudnienia;

Wtorek, 21 września 2010 r.

10. podkreśla potrzebę prowadzenia aktywnej polityki w celu umożliwienia obywatelom i przedsiębiorstwom czerpania pełnych korzyści z rynku wewnętrznego oferującego produkty i usługi wysokiej jakości po konkurencyjnych cenach; podkreśla, że w czasie obecnego kryzysu gospodarczego ma to szczególne znaczenie dla zwalczania rosnących nierówności oraz ochrony narażonych konsumentów mieszkających na terenach peryferyjnych lub konsumentów o ograniczonych możliwościach poruszania się, grup o niskich dochodach i małych i średnich przedsiębiorstwach, których szczególnie dotyczy kwestia przystąpienia do handlu elektronicznego;

Przeciwdziałanie rozdrobnieniu rynku wewnętrznego on-line

11. wzywa do większego ujednolicenia informacji podawanych w handlu elektronicznym przed zawarciem umowy i zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumenta, o ile ta harmonizacja może zostać dostosowana, aby zapewnić większą przejrzystość i większe zaufanie konsumentów i sprzedawców, dbając równocześnie o to, by minimalna harmonizacja informacji obowiązywała w umowach zawieranych w określonych sektorach;

12. przypomina o istnieniu znacznych różnic w przepisach dotyczących podmiotów handlujących na odległość i w praktykach przez nich stosowanych w zakresie oferowanych gwarancji i odpowiedzialności prawnej w obrębie oraz poza granicami państwa, w którym funkcjonują oraz o korzyściach, jakie odnieśliby oni z harmonizacji; wzywa do szczegółowej analizy wpływu na handel elektroniczny następstw ewentualnej harmonizacji przepisów w zakresie prawnej gwarancji zgodności z obowiązującymi przepisami krajowymi;

13. wzywa do ujednolicenia przepisów i praktyk, tak aby pozwolić podmiotom handlującym na odległość na rozszerzanie oferowanych gwarancji i odpowiedzialności prawnej poza granice państwa, w którym funkcjonują;

14. zachęca do opracowania stosownego, efektywnego, bezpiecznego i innowacyjnego sposobu dokonywania płatności on-line, który zapewni konsumentowi swobodę decyzji i możliwość wyboru formy płatności, nie będzie nakładał podatków utrudniających lub ograniczających ten wybór oraz zapewni ochronę danych osobowych konsumenta;

15. zwraca uwagę na znaczenie zwiększenia zaufania do systemów elektronicznych płatności transgranicznych (np. kart kredytowych i debetowych, e-portfeli) poprzez promowanie wachlarza metod płatności, zwiększanie interoperacyjności i wspólnych norm, zniesienie barier technicznych, wspieranie najbardziej zaawansowanych technologii w zakresie transakcji elektronicznych, ujednolicenie i wzmocnienie przepisów dotyczących prywatności i bezpieczeństwa, zwalczanie nadużyć i oszustw oraz informowanie i edukowanie społeczeństwa;

16. nawołuje Komisję do przedstawienia propozycji w zakresie ustanowienia europejskiego instrumentu finansowego dla kart kredytowych i debetowych w celu umożliwienia przeprowadzania internetowych transakcji z wykorzystaniem kart,

17. potwierdza, że transgraniczny handel elektroniczny przedsiębiorstwo-przedsiębiorstwo jest dla europejskich firm, a zwłaszcza MŚP, środkiem, dzięki któremu mogą one się rozwijać zwiększając swoją konkurencyjność i tworzyć bardziej innowacyjne produkty i usługi; nawołuje Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia pewnych i rozsądnych ram prawnych i regulacyjnych, by dać firmom gwarancje, których potrzebują, aby z ufnością prowadzić transgraniczne elektroniczne transakcje handlowe typu przedsiębiorstwo-przedsiębiorstwo;

18. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący upowszechniania użycia faktur elektronicznych i wzywa Radę do szybkiego osiągnięcia porozumienia z Parlamentem; wzywa również Komisję i państwa członkowskie do proponowania środków i zawierania porozumień w celu ułatwienia i racjonalizacji obowiązków dotyczących podatku VAT w transgranicznym handlu elektronicznym oraz uproszczenia procedur rejestracji dla potrzeb podatku VAT;

19. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji w sprawie uproszczenia obowiązków związanych ze sprawozdawczością VAT i „faktury uproszczonej” dla podmiotów handlujących na odległość i podkreśla, że w obszarze przepisów podatkowych, w tym podatku od wartości dodanej (VAT), należy uszanować zasadę pomocniczości;

20. wzywa Komisję do udostępnienia zintegrowanego programu poboru podatku VAT, aby zachęcić MŚP do transgranicznej wymiany handlowej przy niższych kosztach administracyjnych;

Wtorek, 21 września 2010 r.

21. podkreśla potrzebę wyjaśnienia wpływu pakietu VAT na transgraniczne usługi pocztowe w celu uniknięcia niepewności prawej i wzrostu cen; jest zdania, że zgodnie z dyrektywą w sprawie podatku VAT nowy przepis podatkowy oparty na miejscu świadczenia usług nie może mieć wpływu na przepis o zwolnieniu powszechnych usług pocztowych z podatku VAT;
22. nawołuje Komisję do prowadzenia oceny wpływu stworzenia lub wyznaczenia krajowych organów, które byłyby odpowiedzialne za rejestrację wniosków spółek lub przedsiębiorców z danego państwa w sprawie transgranicznego handlu elektronicznego przez Internet, a także europejskiego organu, który koordynowałby działalność organów krajowych, tak by zapewnić szybkie wprowadzenie rynku wewnętrznego;
23. podkreśla potrzebę uproszczenia i racjonalizacji środków dotyczących odpadów ze sprzętu elektrycznego i elektronicznego, transgranicznego zarządzania opłatami z tytułu praw autorskich od niezapisanych nośników lub urządzeń nagrywających, licencjonowania treści cyfrowych w całej UE, a także przepisów UE obejmujących transgraniczne elektroniczne wystawianie faktur (fakturowanie elektroniczne) w sprzedaży na odległość;
24. popiera uproszczenie obecnie obowiązujących opłat z tytułu praw autorskich, które stwarzają przeszkody dla konsumentów i utrudniają funkcjonowanie jednolitego rynku;
25. wzywa Komisję do przedstawienia środków służących wsparciu inicjatywy e-faktur w celu zagwarantowania do 2020 r. powszechnego stosowania faktur elektronicznych w Europie;
26. proponuje stworzenie systemu europejskiego „pojedynczego punktu kontaktowego”, który pozwoli na znalezienie praktycznych rozwiązań transgranicznych dla administrowania różnymi zasadami i normami państw członkowskich, jak w przypadku deklarowania i uiszczenia podatku VAT lub innych należnych podatków;
27. wzywa Komisję do zbadania możliwości upowszechniania lepszego dostępu do dzieł artystycznych w Internecie, takich jak muzyka i dzieła audiowizualne oraz odpowiedzi na potrzebę obywateli dotyczącą usług transgranicznych wygodnych dla konsumentów;
28. wzywa państwa członkowskie i Komisję do lepszej integracji ośrodków jednolitego rynku obejmujących SOLVIT, pojedynczych punktów kontaktowych (zgodnie z wymogami dyrektywy usługowej) i centrów produktu (przewidzianych w rozporządzeniu w sprawie wzajemnego uznawania) oraz innych informacji, w tym wymogów prawnych, niezbędnych dla przedsiębiorców w celu sprzedaży produktów w handlu transgranicznym i internetowym; podkreśla, że funkcjonowanie takiego „pojedynczego punktu kontaktowego” jest istotne dla pełnego ukształtowania rynku wewnętrznego w handlu elektronicznym;
29. przypomina Komisji, że wciąż istnieją luki prawne w przepisach dotyczących usług internetowych i apeluje do niej o wystąpienie z ukierunkowanymi wnioskami legislacyjnymi w celu umocnienia dostępu konsumentów do produktów, zwiększenia ich zaufania do tych produktów i usług i zapewnienia konsumentom prostego podejścia w oparciu o „pojedynczy punkt kontaktowy”;
30. podkreśla znaczenie uproszczenia transgranicznych przepisów i obniżenia kosztów dostosowania dla sprzedawców detalicznych i przedsiębiorców poprzez zapewnienie praktycznych rozwiązań w takich kwestiach, jak sprawozdawczość VAT i fakturowanie, odpady elektroniczne i opłaty recyklingowe, opłaty z tytułu praw autorskich, ochrona konsumenta, etykietowanie i przepisy sektorowe; apeluje w tym celu o utworzenie systemów jednoetapowych i promowania rozwiązań w zakresie transgranicznego zarządzania elektronicznego, takich jak fakturowanie elektroniczne i zamówienie elektroniczne;
31. ubolewa nad faktem, że w kilku państwach ciągle jeszcze nie wdrożono w pełni dyrektywy usługowej; wzywa Komisję i państwa członkowskie do położenia kresu dyskryminacji konsumentów ze względu na adres elektroniczny lub miejsce zamieszkania, zapewniając skuteczne wykonywanie art. 20 ust 2 dyrektywy usługowej, a także do odpowiedniego wdrażania przez władze i sądy krajowe przepisów krajowych wprowadzających zasadę niedyskryminacji do systemów prawnych państw członkowskich;

Wtorek, 21 września 2010 r.

32. podkreśla, że dla dalszego rozwoju handlu elektronicznego duże znaczenie ma zapewnienie swobody przepływu dóbr i usług, przy szczególnym zwróceniu uwagi na zasadę niedyskryminacji na rynku wewnętrznym ze względu na obywatelstwo lub miejsce zamieszkania odbiorcy usługi; przypomina, że zasada niedyskryminacji jest niekompatybilna z nakładaniem dodatkowych wymogów prawnych i administracyjnych na obywateli innych państw członkowskich pragnących korzystać z usług bądź korzystniejszych warunków i cen; dlatego nawołuje Komisję do przeciwdziałania takiej dyskryminacji w oparciu o art. 20 ust. 2 dyrektywy o usługach;

33. podkreśla znaczenie zniesienia dyskryminacji konsumentów ze względu na internetowy charakter transakcji i kraj pochodzenia w oparciu o uchwalenie przepisów dotyczących elektronicznych płatności ze wszystkich 27 państw członkowskich UE, w tym poprzez umożliwienie konsumentowi wyboru spośród różnych sposobów płatności elektronicznej;

34. domaga się zintegrowanego podejścia w ramach działań na rzecz wprowadzenia jednolitego rynku transportu, obejmującego wszystkie rodzaje transportu (kabotaż drogowy i kolejowy transport towarów) oraz prawodawstwa dotyczącego ochrony środowiska w celu uniknięcia niewydolności łańcucha dostaw i niepotrzebnego wzrostu kosztów dla podmiotów handlujących na odległość i klientów handlu elektronicznego;

35. sądzi, że reforma sektora pocztowego i wspieranie interoperacyjności oraz współpracy między systemami i usługami pocztowymi może mieć znaczący wpływ na rozwój transgranicznego handlu elektronicznego; wymagałoby to wprowadzenia niedrogich i skutecznych systemów dystrybucji i śledzenia drogi produktów; podkreśla w związku z tym potrzebę pilnego wdrożenia trzeciej dyrektywy pocztowej (2008/6/WE);

Uzupełnienie rynku wewnętrznego przez handel elektroniczny

36. wzywa do podjęcia środków zmierzających do zwiększenia liczby użytkowników Internetu oraz poprawy jakości, ceny i prędkości sieci w tych państwach i regionach Unii, które nie posiadają połączeń dobrej jakości, aby do 2013 r. zapewnić szerokopasmowy dostęp do Internetu w całej UE; podkreśla potrzebę zapewnienia każdemu obywatelowi szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz fakt, że dostęp do szybkiego Internetu powinien być również możliwy na obszarach wiejskich, odległych i peryferyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem konsumentów oraz przedsiębiorstw na obszarach górskich i w regionach wyludnionych, gdzie oprócz utrudnionego dostępu do Internetu, opłaty pocztowe są bardzo wysokie, a czas dostawy zakupionych lub sprzedawanych towarów bardzo długi;

37. zauważa, że w kontekście przeglądu dyrektywy o usłudze powszechnej dalszy rozwój szybkiego łącza szerokopasmowego w dostępnej cenie ma zasadnicze znaczenie dla rozwoju handlu elektronicznego, ponieważ brak dostępu do Internetu pozostaje jedną z najpoważniejszych przeszkód w korzystaniu przez Europejczyków z handlu elektronicznego;

38. popiera cele Komisji dotyczące łącza szerokopasmowych, aby wszyscy obywatele UE do 2013 r. mieli podstawowy dostęp szerokopasmowy, do 2020 r. wszyscy obywatele mieli dostęp do łącza szerokopasmowych co najmniej 30Mbps, przy czym połowa obywateli UE ma mieć dostęp do łącza szerokopasmowych 100 Mbps, oraz wzywa do podjęcia konkretnych środków zapewniających osiągnięcie tych celów; podkreśla, że należy wprowadzić konkretne środki ochrony dzieci i młodzieży, przede wszystkim przez opracowanie systemów weryfikacji wieku i zakaz takich marketingowych praktyk online, które mają negatywny wpływ na zachowanie dzieci;

39. wzywa Komisję do rozpoczęcia formułowania norm europejskich ułatwiających transgraniczny handel elektroniczny, zmniejszenia różnic między przepisami obowiązującymi w różnych państwach członkowskich oraz usunięcia w ramach sieci dystrybucji selektywnej obowiązku posiadania sklepu tradycyjnego przed rozpoczęciem sprzedaży w Internecie w przypadkach, w których udowodniono, że taki obowiązek jest sprzeczny z prawem konkurencji lub nie jest uzasadniony rodzajem towarów lub usług będących przedmiotem umowy, umożliwiając w ten sposób konsumentom oraz małym i średnim przedsiębiorstwom pełne korzystanie z potencjału rynku wewnętrznego w środowisku elektronicznym; wyraża zaniepokojenie z powodu decyzji Komisji dotyczącej obowiązku posiadania sklepu tradycyjnego przed rozpoczęciem sprzedaży w Internecie, ponieważ wymóg ten radykalnie ogranicza sprzedaż on-line;

Wtorek, 21 września 2010 r.

40. jest zdania, że platformy online odgrywają znaczącą rolę w rozwoju handlu elektronicznego w Europie – szczególnie handlu transgranicznego – umożliwiając dostęp do rynku setkom tysięcy MŚP, oferując konsumentom większy wybór przy równoczesnym wprowadzaniu wielu przykładów dobrych praktyk co do zwiększania zaufania, przejrzystych informacji na temat praw i obowiązków oraz ułatwiania w razie potrzeby rozwiązywania sporów między stronami transakcji online; wzywa platformy online do oferowania towarów i usług wszystkim europejskim konsumentom bez dyskryminacji terytorialnej ze względu na państwo członkowskie;
41. zwraca uwagę na znaczenie otwartych formatów wymiany dokumentów w elektronicznej interoperacyjności przedsiębiorstw i wzywa Komisję do podjęcia konkretnych kroków wspierających wdrożenie i upowszechnienie tego formatu;
42. podkreśla znaczenie lepszych wskazówek i dostępności instrumentów finansowych dla MŚP, tak aby pomóc im rozszerzenie działalności na rynek online jako uzupełnienie sklepu tradycyjnego;
43. podkreśla znaczenie otwartego i neutralnego dostępu do szybkiego Internetu, bez którego handel elektroniczny byłby niemożliwy;
44. podkreśla, że pełne ukształtowanie jednolitego rynku w handlu elektronicznym nie może być ograniczone do środków legislacyjnych i kontroli, ale musi mu dodatkowo towarzyszyć wzmocnienie innych obszarów Internetu, a mianowicie administracji elektronicznej i nauczania za pośrednictwem nośników elektronicznych;
45. podkreśla potrzebę monitorowania stosowania przepisów przyjętych niedawno w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 330/2010 z 20 kwietnia 2010 r. w sprawie dystrybucji wyłącznej i selektywnej opartej na informacjach rynkowych dostarczanych przez zainteresowane strony i krajowe organy ochrony konkurencji, a także, w razie potrzeby, dokonania przeglądu tych przepisów w celu zmniejszenia barier w sprzedaży online; wzywa Komisję do przedstawienia propozycji rozwiązania tych problemów przed końcem 2011 r.;
46. wzywa Komisję do wzmocnienia ochrony prywatności konsumentów oraz do zapewnienia, aby wszelkie dane dotyczące konsumentów, w tym dane dotyczące zakupów i przeglądanych stron, były dostępne dla konsumentów na żądanie oraz przechowywane przez dostawców przez okres dozwolony w przepisach UE;
47. wzywa również Komisję do opracowywania zasad i standardów, dzięki którym brak interoperacyjności oprogramowania na internetowych portalach handlowych i społecznościowych nie uniemożliwi konsumentom zmian opcji zakupu;
48. podkreśla znaczenie podpisów elektronicznych i infrastruktury klucza prywatnego (PKI) dla ogólnoeuropejskich bezpiecznych usług e-administracji i wzywa Komisję do stworzenia bramki europejskiego organu walidacyjnego w celu zapewnienia transgranicznej interoperacyjności podpisów elektronicznych;
49. mając na uwadze, jak ważne jest wykorzystanie w pełni potencjału jednolitego rynku, nawołuje Komisję i państwa członkowskie do zagwarantowania, by do 2015 r. co najmniej połowa wszystkich procedur zamówień publicznych była prowadzona drogą elektroniczną, jak ustanowiono w planie działania zatwierdzonym na konferencji ministrów w sprawie e-rządów, która odbyła się w Manchesterze w 2005 r.;
50. jest zdania, że handel mobilny (m-handel) może stanowić istotny element handlu elektronicznego, który może dotrzeć do milionów Europejczyków, którzy używają telefonów komórkowych, ale nie korzystają z prywatnych komputerów, przyczyniając się tym samym do połączenia technologii internetowych i telefonii komórkowej i umacniając dominację UE na rynku łączności komórkowej;
51. uważa, że rozwój i wspieranie wspólnych otwartych specyfikacji i standardów technicznych i operacyjnych (w zakresie kompatybilności, interoperacyjności, dostępności, bezpieczeństwa, logistyki, dostawy etc.) ułatwią transgraniczny handel elektroniczny poprzez zapewnienie pomocy konsumentom – zwłaszcza narażonym na ryzyko i niedoświadczonym użytkownikom komputerów – i pokonanie operacyjnych, technicznych, kulturowych i językowych barier, które istnieją między poszczególnymi państwami członkowskimi;

Wtorek, 21 września 2010 r.

52. zwraca w szczególności uwagę na szczególne wyzwania prawne związane w rozwoju rynku wewnętrznego handlu elektronicznego, który gwarantowałby poszanowanie praw obywateli, prywatności osobistej i ochrony klientów nieletnich; nawołuje Komisję do dogłębnego przeanalizowania tego zagadnienia;
53. podkreśla potrzebę zwiększenia przejrzystości łańcucha dostaw w handlu elektronicznym, tak aby konsument zawsze wiedział, kim jest dostawca, znał jego nazwę handlową, adres miejsca prowadzenia działalności, dane teled adresowe i numer podatnika VAT oraz wiedział, czy jest on pośrednikiem, czy też dostawcą bezpośrednim, co ma szczególne znaczenie w przypadku aukcji internetowych;
54. domaga się, by Komisja stworzyła przejrzysty zestaw standardów, których spełnienie byłoby wymagane w transgranicznym handlu elektronicznym na poziomie UE, jak np. zobowiązanie handlowców do zapewnienia swoim klientom i organom publicznym łatwego, bezpośredniego, darmowego i ciągłego dostępu do informacji dotyczących nazwy i numeru rejestracyjnego dostawcy towaru lub usługodawcy, cen oferowanych towarów i usług oraz kosztów przesyłki, które mogłyby zostać dodane do rachunku;
55. wzywa Komisję, aby nałożyła na przedsiębiorców używających dobrowolnie umów standardowych i standardowych ogólnych warunków umownych obowiązek zaznaczania postanowień umownych różniących się od postanowień zawartych w tych umowach;
56. uważa, że zasady regulujące umowy zawierane na odległość powinny również obejmować umowy zawierane między konsumentem a podmiotami handlowymi w ramach aukcji on-line i wzywa Komisję do dalszej analizy i oceny zasad regulujących szczegółowe umowy zawierane na odległość dotyczące usług turystycznych (bilety lotnicze, pobyt w hotelu, wynajem pojazdów, usługi z branży rekreacji itd.) zamawianych indywidualnie przez Internet, przede wszystkim aby zwiększyć odpowiedzialność w przypadku aukcji on-line, celem lepszej ochrony praw konsumentów;
57. wzywa Komisję do wyjaśnienia przepisów dotyczących akwizycji (bezpośredniej i pośredniej) prowadzonej w innych państwach członkowskich przy wykorzystaniu Internetu;

Zwiększenie ochrony prawnej użytkowników w transgranicznym handlu elektronicznym

58. wzywa do wprowadzenia obowiązku audytów zewnętrznych dla niektórych szczególnych typów usług elektronicznych, w przypadku których występuje zwiększona potrzeba pełnego zabezpieczenia tych usług w celu ochrony informacji i danych osobowych (np. w przypadku bankowości internetowej);
59. podkreśla, że użytkownicy (konsument i sprzedawca) potrzebują pewności prawnej podczas dokonywania transakcji w sieci i z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji Europejskiej z komunikatu nt. europejskiej agencji cyfrowej, aby zaktualizować przepisy dotyczące ograniczonej odpowiedzialności usług społeczeństwa informacyjnego stosownie do postępu technologicznego w oparciu o dyrektywę w sprawie handlu elektronicznego (przypis odnoszący się do pkt. 13 komunikatu);
60. wzywa Komisję do podjęcia działań w celu zapewnienia pewności prawnej i zaradzenia poważnej fragmentacji w procesie ustalania praw i wielu orzeczeniach państw członkowskich w kwestii zamieszczania treści medialnych na stronach internetowych;
61. uważa, że w pierwszej kolejności należy znieść bariery administracyjne i regulacyjne stojące na drodze do transgranicznego handlu elektronicznego poprzez wprowadzenie do 2013 r. we wszystkich 27 państwach członkowskich jednolitego zbioru przepisów dla konsumentów i przedsiębiorstw, które stworzą przyjazne środowisko cyfrowe, zapewnią pewność prawną zarówno przedsiębiorstwom, jak i konsumentom, uproszczą procedury, zmniejszą koszty dostosowania, ograniczą nieuczciwą konkurencję i uwolnią potencjał handlu elektronicznego w UE; podkreśla, że aby to osiągnąć, podstawowe znaczenie może mieć jednolita wykładania i jednolite stosowanie narzędzi prawodawczych, takich jak dyrektywa o prawach konsumenta, dyrektywa o handlu elektronicznym (2000/31/WE), art. 20 ust. 2 dyrektywy usługowej (2006/123/WE) i dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych (2005/29/WE); dlatego wzywa Komisję do kontynuowania prowadzonej oceny wspólnotowego dorobku prawnego mającego wpływ na jednolity rynek cyfrowy oraz do zaproponowania działań legislacyjnych ukierunkowanych na główne przeszkody;

Wtorek, 21 września 2010 r.

62. uważa, że doskonalenie mechanizmów nadzoru rynku, przejrzystości przepisów i egzekwowania prawa w celu zwiększenia zaufania konsumentów ma podstawowe znaczenie, ponieważ wydatki konsumpcyjne będą ważnym czynnikiem ożywienia gospodarczego; przyjmuje stanowisko, że władze publiczne muszą otrzymać więcej środków, aby zbadać kwestię nielegalnych praktyk handlowych i ostatecznie je powstrzymać; wzywa do utworzenia europejskiego systemu wczesnego ostrzegania przed nieuczciwymi praktykami w środowisku cyfrowym, obejmującego bazę danych; wzywa Komisję do uaktualniania RAPEX-u (system szybkiego ostrzegania) w miarę potrzeb; podkreśla, że przy tego rodzaju inicjatywach należy przestrzegać przepisów dotyczących ochrony danych;

63. wzywa władze publiczne do szybkiego podejmowania działań przeciwko nieuczciwym stronom internetowym poprzez zwracanie większej uwagi na prawa konsumenta, łącznie z podejmowaniem środków mających na celu wprowadzenie oznakowań dla bezpiecznych i zabezpieczonych stron internetowych, i zapewnieniem, że firmy świadczące usługi w zakresie reklam sponsorowanych nie reklamują stron nielegalnych;

64. uważa, że zaufanie konsumentów można budować za pomocą norm i kodeksów postępowania, które umożliwiają internetowym usługodawcom podążanie za szybkimi zmianami technologicznymi;

65. podkreśla, że takie zabiegi w sieci jak tworzenie grup docelowych czy tworzenie profili muszą odbywać się w całkowitym poszanowaniu przepisów o ochronie danych;

66. podkreśla potrzebę zapewnienia spójnej wykładni przepisów UE dotyczących prywatności danych, aby zagwarantować większą ochronę danych i wspierać zaufanie konsumentów do elektronicznych systemów płatności;

67. uważa, że poprawa systemów ochrony konsumentów w UE może zapewnić zaufanie konsumentów do transgranicznych transakcji internetowych, w tym ochronę przed oszustwami związanymi z kartami kredytowymi;

68. wzywa Komisję do zapewnienia, że konsekwentne stosowanie praw autorskich w dziedzinie handlu elektronicznego nie jest naruszane;

69. uważa, że transgraniczne wyszukiwanie internetowe i reklama powinny dostarczać konsumentom i sprzedawcom lepszych informacji oraz poprawić ich zdolność do porównywania i identyfikacji ofert; w związku z tym jest obawia się ewentualnych zakłóceń konkurencji, jakich mogą doświadczyć konsumenci i przedsiębiorcy w niektórych państwach członkowskich UE; nawołuje Komisję, by we współpracy z sektorem przemysłu zaradziła brakom, jakie mogą wystąpić w internetowych platformach wyszukiwania i reklamy, oraz by zachęcała do działalności transgranicznej, na przykład poprzez wspieranie domen „.eu”;

70. wzywa Komisję do zapewnienia poprzez monitorowanie, że spójne stosowanie praw autorskich nie jest obchodzone w handlu elektronicznym;

71. zwraca się do Komisji o przejęcie inicjatywy i przeprowadzenie pilnej oceny wpływu w zakresie najodpowiedniejszej metody rozwiązania kwestii opłat z tytułu praw autorskich, włącznie z możliwością pobierania opłaty przy wprowadzaniu produktu na rynku po raz pierwszy, tam gdzie jest on wprowadzany w Unii Europejskiej, ponieważ zainteresowane strony nie są w stanie osiągnąć porozumienia;

72. podziela pogląd Komisji, że alternatywne mechanizmy rozstrzygania sporów, takie jak mediacja i arbitraż bądź ugody pozasądowe, mogą stanowić wygodną i atrakcyjną opcję dla konsumentów; zauważa, że niektóre podmioty prywatne, takie jak platformy internetowe, ustanowiły udane inicjatywy w celu zwiększenia zaufania konsumentów za pomocą wewnętrznych instrumentów rozwiązywania sporów; nalega, aby państwa członkowskie zachęcały do rozwijania alternatywnych mechanizmów rozstrzygania sporów w celu podniesienia poziomu ochrony konsumenta i zmaksymalizowania zgodności z przepisami; przypomina dobre doświadczenia SOLVIT-u i sieci europejskich centrów konsumenckich; wzywa do utworzenia europejskiego systemu informacyjnego dla e-konsumentów, oferującego szczegółowe porady i informacje na temat praw i obowiązków na rynku cyfrowym, lecz podkreśla, że takie mechanizmy powinny uzupełniać, a nie zastępować sądowe bądź administracyjne środki służące egzekwowaniu przepisów;

73. zwraca uwagę na znaczenie zwiększenia niskiego obecnie zaufania konsumentów do transakcji transgranicznych poprzez umocnienie internetowego i transgranicznego egzekwowania obowiązujących przepisów, zwiększenie uprawnień organów ochrony konsumenta, wspieranie współpracy między organami władz publicznych i utworzenie skutecznych ogólnounijnych mechanizmów nadzoru rynkowego i audytu, rozpatrywania skarg i rozwiązywania sporów;

Wtorek, 21 września 2010 r.

74. zachęca do korzystania z alternatywnych mechanizmów rozwiązywania sporów z opcją korzystania z nich za pośrednictwem procedury elektronicznej, udostępnianej natychmiastowo przez europejski portal poświęcony e-prawu, gdy tylko informacje takie będą dostępne;
75. podkreśla potrzebę opracowania i ujednolicenia przepisów zapewniających wysoki poziom prawnej ochrony małoletnich oraz zachęca do inicjowania kampanii informacyjnych i szkoleń dla rodziców, nauczycieli i opiekunów uświadamiających im ich odpowiedzialność za informowanie dzieci o ryzyku korzystania z handlu on-line oraz znaczenie zachowania czujności w odniesieniu do korzystania z Internetu przez dzieci;
76. wzywa Komisję oraz państwa członkowskie do podjęcia szybkich działań mających na celu zwalczanie nielegalnych usług on-line, niezgodnych z przepisami dotyczącymi ochrony konsumenta, ochrony nieletnich, praw autorskich, kwestii podatkowych oraz z większością innych obowiązujących praw;
77. podkreśla, że należy podjąć środki ochronne, by uniknąć zagrożenia, jakie reprezentują nielegalne produkty oferowane w sprzedaży internetowej, a szczególności podrabiane lekarstwa oraz produkty lecznicze, między innymi przez upowszechnianie wiedzy na temat zdrowia oraz zwracanie uwagi na błędne informacje na stronach internetowych w domenach „.eu”;
78. apeluje do Komisji, aby przedstawiła wniosek w sprawie odpowiednich działań lub sankcji dotyczących handlu elektronicznego podrobionymi towarami i fałszywymi lekami, w tym oznakowań dla bezpiecznych i zabezpieczonych stron internetowych, takich jak systemy certyfikacji dla upoważnionych aptek;
79. podkreśla potrzebę odpowiedniego szkolenia i edukowania urzędników służby cywilnej oraz pracowników organów sądowych w zakresie przepisów UE dotyczących ochrony konsumentów;

Strategia e-zaufania w celu zwiększenia zaufania osób korzystających z handlu elektronicznego

80. domaga się stworzenia wspólnego instrumentu prawnego, zawierającego różne obowiązujące teksty, celem większej jasności przepisów mających zastosowanie do handlu elektronicznego; z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący dyrektywy w sprawie praw konsumentów i w stosownych przypadkach domaga się odpowiedniego poziomu harmonizacji niektórych aspektów prawa umów konsumenckich, szczególnie w odniesieniu do rozpatrywania reklamacji objętych gwarancją; jest zdania, że powinno to obejmować inne dyrektywy, np. o usługach finansowych na odległość i o handlu elektronicznym;
81. wzywa Komisję, aby oceniła, czy stworzenie portalu handlu elektronicznego monitorowanego przez Komisję i związanego z zaangażowaniem zainteresowanych stron i państw członkowskich mogłoby lepiej przyczynić się do rozpowszechniania najlepszych praktyk oraz informacji i tym samym do wzmacniania zaufania konsumenta i zwiększania transgranicznego handlu elektronicznego;
82. wzywa Komisję Europejską do kontynuowania badań nad przyczynami odrzucania handlu elektronicznego przez konsumentów w celu opracowania skutecznych wytycznych dla stosownego prawa i proponuje stworzyć tabelę wyników poświęconą wyłącznie handlowi elektronicznemu z myślą o uzyskaniu profilu zachowania konsumenta handlu elektronicznego i poznania czynników mających wpływ i decydujące znaczenie w odniesieniu do jego wyborów;
83. przyznaje, że obywatele będą powstrzymywać się od kontaktów, swobodnego wyrażania opinii i zawierania transakcji, jeśli nie będą mieli wystarczającego zaufania do ram prawnych nowej przestrzeni cyfrowej; mając na uwadze, że gwarantowanie i wykonywanie praw podstawowych jest w tym kontekście podstawowym warunkiem zaufania ze strony obywateli; mając na uwadze, że zagwarantowanie ochrony praw własności intelektualnej i innych praw jest podstawowym warunkiem zaufania ze strony przedsiębiorstw;
84. wzywa Komisję do zniesienia obowiązku posiadania tradycyjnego sklepu przed rozpoczęciem sprzedaży w Internecie, ponieważ wymóg ten radykalnie ogranicza sprzedaż online;
85. podkreśla, że dla dalszego rozwoju transgranicznego handlu elektronicznego istotne będzie utworzenie w ramach dorobku prawnego Wspólnoty spójnych w całej UE ram ochrony i egzekwowania praw własności intelektualnej; zaostrenie walki z nielegalnymi i podrobionymi towarami oraz zwiększanie świadomości europejskich konsumentów w tym zakresie;

Wtorek, 21 września 2010 r.

86. podkreśla, że konieczne jest wprowadzenie prawodawstwa mającego zastosowanie do wszystkich transakcji elektronicznych, gdyż jest to kluczowe dla ochrony praw osób korzystających z usług w zakresie handlu elektronicznego;

87. apeluje o rozwijanie w zakresie ramowych programów badawczych innowacyjnych projektów badawczych mających na celu wspieranie i ujednoczanie rynku handlu elektronicznego w UE poprzez zwiększanie zaufania konsumentów, ich praw i możliwości wyboru w środowisku cyfrowym;

88. apeluje o skuteczne nadzorowanie zmian prawnych, technicznych i ekonomicznych w dziedzinie handlu elektronicznego i zwraca uwagę na potrzebę analizy wpływu wszystkich decyzji dotyczących jednolitego rynku cyfrowego i społeczeństwa informacyjnego; przydanym narzędziem w realizacji tego celu byłaby tablica wyników handlu elektronicznego służąca ocenie europejskiego internetowego środowiska rynku cyfrowego;

89. jest przekonany, że zaufanie konsumentów można rozwijać poprzez usuwanie przeszkód w handlu elektronicznym, jednocześnie zachowując najwyższy poziom ochrony konsumenta, oraz zwiększyć poprzez akredytowane organy europejskie lub znaki zaufania gwarantujące wiarygodność i jakość produktów znajdujących się na transgranicznym rynku elektronicznym; jest zdania, że Komisja powinna utworzyć stały europejski znak zaufania opierający się na jasnych, przejrzystych i podlegających kontroli zasadach; uważa, że taki europejski system znaków zaufania powinien być wspierany przez mechanizm kontroli lub mechanizm wykonawczy, jak to już ma miejsce na poziomie krajowym w niektórych państwach członkowskich stwierdza, że transgraniczny europejski system znaków zaufania może działać jedynie w kontekście prawa UE, na którym europejski znak zaufania może się opierać; jest przekonany, że europejski system znaków zaufania musi być poddany szczegółowej ocenie wpływu oraz wdrożony równolegle ze znakami zaufania obowiązującymi już w państwach członkowskich;

90. podkreśla znaczenie wspierania i wprowadzania ogólnounijnych logo, znaków zaufania i znaków jakości, które pomogą konsumentom w określeniu renomowanych i godnych zaufania sprzedawców internetowych, promowania najlepszych rozwiązań i wspierania do innowacji, które wesprą wysiłki przedsiębiorstw UE na rzecz zdobycia zagranicznych rynków;

91. podkreśla, że ze względu na specyfikę środowiska internetowego, w którym sprzedający i kupujący kontaktują się na odległość, a kupujący ma ograniczoną możliwość oceny fizycznej jakości produktów, dostęp do dokładnych i jasnych informacji ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia przejrzystości;

92. podkreśla wysiłek Komisji Europejskiej i krajowych pocztowych władz regulacyjnych włożony w poprawne i terminowe wdrożenie 3. dyrektywy dotyczącej usług pocztowych (2008/6/WE) w 27 państwach członkowskich, celem zwiększenia konkurencji, uzyskania niższych cen, wyższej jakości usług oraz poprawy warunków dostawy towarów zakupionych drogą transgranicznej transakcji elektronicznej; podkreśla również, że ważne jest zapewnienie możliwości korzystania z usług ubezpieczeniowych przy dostarczaniu przesyłek;

93. wzywa do ustanowienia programu i wykorzystania istniejących instrumentów finansowych do finansowania projektów mających na celu podnoszenie zaufania konsumentów do handlu elektronicznego, w tym kampanii szkoleniowych i informacyjnych na poziomie europejskim i krajowym lub projektów polegających na sprawdzaniu w praktyce jakości usług on-line (np. tzw. tajemniczy klient); podkreśla potrzebę rozwijania dostępnych on-line narzędzi edukacyjnych dla konsumentów w zakresie handlu elektronicznego oraz nowych technologii cyfrowych (główne prawa konsumentów w Internecie, handel elektroniczny, postanowienia w dziedzinie ochrony danych) takich jak projekt Dolceta (Development of On-Line Consumer Education Tools for Adults - Rozwój narzędzi edukacyjnych online dla dorosłych konsumentów); umożliwiając w ten sposób obywatelom zwiększenie ich umiejętności informatycznych, wiedzy na temat ich praw i obowiązków, a także korzystanie z zalet handlu elektronicznego w społeczeństwie cyfrowym;

94. jest zdania, że zaufanie konsumentów można zwiększać poprzez zapewnienie zaufania publicznego do środowiska internetowego, rozwiązanie budzących zaniepokojenie kwestii w zakresie ochrony danych osobowych, uregulowanie kwestii gromadzenia danych, identyfikacji grupy docelowej na podstawie analizy zachowań internautów (ang. behavioural targeting), profilowania i reklamy, a także zwiększenie świadomości konsumentów dzięki kampaniom edukacyjnym i informacyjnym; wzywa Komisję do przedstawienia wniosku dotyczącego dostosowania dyrektywy o ochronie danych osobowych do aktualnego środowiska cyfrowego;

95. wskazuje na potrzebę uproszczenia łańcucha dostaw i warunków transgranicznego handlu internetowego oraz zwiększenia jego przejrzystości poprzez ustanowienie przepisów dotyczących wprowadzających w błąd lub niepełnych informacji o prawach konsumenta, całkowitych kosztach i danych kontaktowych sprzedawców, a także poprzez wspieranie najlepszych i najuczciwszych praktyk, zaleceń i wytycznych dotyczących sklepów internetowych; przyznaje, że UE poczyniła w tym zakresie starania, aby nadać większej przejrzystości warunkom i uregulować wysokość taryf lotniczych, co stanowi przykład do naśladowania;

Wtorek, 21 września 2010 r.

96. podkreśla znaczenie szybkiego i skutecznego wprowadzenia europejskiego instrumentu mikrofinansowego Progress, operacyjnego od czerwca 2010 r., który mógłby nadać nową dynamikę promowaniu internetowej działalności gospodarczej, zwłaszcza wśród osób pozostających od niedawna bez zatrudnienia;

97. uważa, że umiejętność korzystania ze środków przekazu i komputera oraz świadomość użytkowników mają zasadnicze znaczenie dla rozwoju europejskiego środowiska cyfrowego, w związku z czym wzywa do wprowadzenia „planu działania na rzecz umiejętności informatycznych i integracji” na szczeblu UE i państw członkowskich, obejmującego w szczególności: specjalne możliwości kształcenia w zakresie umiejętności informatycznych dla osób bezrobotnych i grup zagrożonych wykluczeniem; zachęty dla inicjatyw sektora prywatnego na rzecz zapewnienia szkoleń informatycznych dla wszystkich pracowników, ogólnoeuropejską inicjatywę „Poznaj tajniki Internetu!”, mającą na celu zapoznanie wszystkich uczniów – w tym uczniów uczących się w trybie nauki przez całe życie i w ramach szkoleń zawodowych – z bezpiecznym korzystaniem z usług z zakresu TIK oraz usług online; a także wspólny dla całej UE system certyfikacji z zakresu TIK;

98. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do wydania kodeksu praw internetowych w UE do 2012 r. zawierającego jasne i dostępne streszczenie obowiązujących praw i obowiązków użytkowników cyfrowych w UE, uzupełnionego o coroczny przegląd przypadków naruszenia prawa ochrony konsumentów w Internecie oraz stosownych środków egzekwowania prawa, w porozumieniu z europejską siecią agencji ochrony praw konsumentów;

99. uważa, że opracowanie samoregulacyjnych kodeksów postępowania stowarzyszeń handlowych, zawodowych i konsumenckich oraz realizacja postanowień zawartych w sprawozdaniu Parlamentu „w sprawie nowej agendy cyfrowej dla Europy: 2015.eu” nawołującej do utworzenia europejskiej karty praw obywateli i konsumentów w środowisku cyfrowym, a także upowszechnienie tzw. piątej swobody, umożliwiając swobodny przepływ treści i wiedzy, zwiększyłyby zaufanie konsumentów do handlu elektronicznego dzięki sprecyzowaniu praw i obowiązków wszystkich podmiotów społeczeństwa informatycznego;

100. wzywa Komisję do szybkiego działania i do złożenia sprawozdania w 2012 r. z postępów poczynionych w zakresie zniesienia dziesięciu przeszkód w transgranicznym handlu elektronicznym, zgodnie z jej komunikatem z dnia 22 października 2009 r. w sprawie transgranicznego elektronicznego handlu konsumenckiego w UE (COM(2009)0557); wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów w handlu elektronicznym oraz usunięcia przeszkód w rozwoju handlu elektronicznego wskazanych w komunikacie Komisji z 2010 r. dotyczącym agendy cyfrowej oraz w komunikacie z 2009 r. dotyczącym rozwoju transgranicznego handlu elektronicznego między przedsiębiorstwami i konsumentami w Unii Europejskiej, zarówno za pomocą środków prawnych, jak i nielegislacyjnych; wzywa Komisję do ustanowienia dialogu zainteresowanych stron z USA w celu przeanalizowania sposobów rozwoju transatlantyckiego rynku elektronicznego;

*

* *

101. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Stosunki handlowo-gospodarcze z Turcją

P7_TA(2010)0324

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 września 2010 r. w sprawie stosunków handlowych i gospodarczych z Turcją (2009/2200(INI))

(2012/C 50 E/02)

Parlament Europejski,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji z postępów Turcji w 2009 r. (SEC(2009)1334),

— uwzględniając Układ z dnia 12 września 1963 r. ustanawiający stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją,